

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 086966 25 Kž 3
Brčko, 14.10.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i dr. sc. Roberta Jović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom postupku protiv optuženog A.S. zv. „A.“ iz B., zbog produženog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst, 3/24 i 14/24), odlučujući o žalbi Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 086966 24 K 2 od 06.12.2024. godine, nakon održane javne sjednice žalbenog vijeća, u prisustvu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanović i branitelja optuženog Vanje Krndelj, odvjetnika iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog, donio je dana 14.10.2025. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 086966 24 K 2 od 06.12.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 086966 24 K 2 od 06.12.2024. godine, optuženi A.S. zv. „A.“ iz B., temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20), oslobođen je od optužbe da je radnjama pobliže opisanim u točkama 1., 2. i 3. izreke te presude počinio produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Istom presudom odlučeno je da se od optuženog oduzima opojna droga „Heroin“ i to: jedan pvc paket ukupne neto mase 2,52 grama i jedan pvc paketić mase 0,749 grama, koja će se nakon pravomoćnosti presude predati Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koja će u koordinaciji sa Komisijom Vijeća ministara Bosne i Hercegovine biti uništena, te da troškovi kaznenog postupka

(troškovi za svjedoke, vještake, tumače i stručne osobe i troškovi uviđaja, podvozni troškovi osumnjičenog, odnosno optuženog, izdaci za dovođenje osumnjičenog, odnosno optuženog ili lica lišenog slobode, podvozni i putni troškovi službenih osoba, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branitelja) padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, prvostupanjsku presudu preinači i optuženog oglasi krivim ili odredi pretres pred Apelacionom sudom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Branitelj optuženog A.S. – odvjetnik Vanja Krndelj iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu branitelj optuženog) je podneskom od 23.07.2025. godine, dala odgovor na žalbu u kojem ističe da su žalbeni prigovori tužitelja vezani uz bitne povrede odredaba kaznenog postupka, kao i pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, u cijelosti neosnovane, pa stoga predlaže da ovaj sud odbije njegovu žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 14.10.2025. godine, Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a branitelj optuženog kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u okviru navoda iz žalbe Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Žalba tužitelja je neosnovana.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog naprijed istaknutih žalbenih osnova tužitelj u žalbi navodi da prvostupanjski sud u ponovljenom postupku nije pravilno cijenio dokaze dostavljene uz optužnicu, te da je prigodom te ocjene pogrešno primijenio odredbe članaka 116., 118. i 10. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i pobijanu odluku kojom je optuženog oslobodio od optužbe zasnovao na pogrešnom zaključku da naredbe o određivanju i produženju posebnih istražnih radnji nisu zakonite, jer nisu na odgovarajući način obrazložene, a da pri tomu u obrazloženju nije dao razloge iz kojih bi se moglo zaključiti na koji način su povrijeđene svaka od naprijed navedenih odredbi Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da se samo može pretpostaviti da je sud imao u vidu odredbu članka 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojim je propisana forma i sadržaj naredbe o provođenju posebnih istražnih radnji. Tužitelj dalje smatra da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio

da naredbe o određivanju i produženju posebnih istražnih radnji nisu zakonite jer ne sadrže valjano obrazloženje, iako je iz njihovog sadržaja očigledno da je sudac za prethodni postupak prilikom njihovog donošenja svoju odluku zasnovao na obrazloženim prijedlozima tužitelja, kao i svim dokazima dostavljenim uz prijedloge, na koje se i poziva u svojim naredbama, iz čega proizilazi da su prijedlozi tužitelja osnovani, jer se radi o kaznenom djelu za koje se mogu odrediti posebne istražne radnje, zbog čega je u cijelosti prihvatio obrazložene prijedloge tužitelja, kako s aspekta mogućnosti primjene posebnih istražnih radnji, s obzirom na kazneno djelo koje se osumnjičenom stavlja na teret, tako i s aspekta nužnosti određivanja posebnih istražnih radnji, jer se dokazi na drugi način ne mogu pribaviti. Stoga tužitelj smatram da sud nije bio u obvezi u potpunosti „prepisati“ obrazloženje prijedloga tužitelja, nego je dovoljno da sudac za prethodni postupak utvrdi osnovanost prijedloga tužitelja i u obrazloženju izdate naredbe pozove na dijelove tog prijedloga, što je sud u konkretnom slučaju i učinio navodeći da svoju odluku u cijelosti temelji na obrazloženim prijedlozima tužitelja i dostavljenom dokaznom materijalu. Tužitelj daje navod da Zakon o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ne propisuje obvezni sadržaj naredbe, nego se taj sadržaj izvodi iz tužiteljskog prijedloga, što ukazuje da je prijedlog tužitelja „noseći akt“ pri određivanju posebnih istražnih radnji, pa se postojanje uvjeta za njihovo određivanje iz članka 116. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine cijeni prema sadržaju prijedloga tužitelja, tako da odredba članka 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ne propisuje da sadržaj naredbe o poduzimanju posebnih istražnih radnji mora biti identičan sadržaju prijedloga, nego da naredba sadrži iste podatke kao i prijedlozi tužitelja. Stoga, po mišljenju tužitelja naredbe o određivanju posebnih istražnih radnji ne moraju nužno sadržati razradu razloga koji opravdavaju izdavanje takvih naredbi, nego da je dovoljno da je razrada učinjena u prijedlogu koji sud prihvata kao osnovan i na temelju kojeg izdaje naredbe.

U konačnom, tužitelj smatra da prema kaznenom zakonodavstvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, naredba za poduzimanje posebnih istražnih radnji ne mora biti obrazložena na način kako to shvata prvostupanjski sud, odnosno, ne mora formalno biti identična prijedlogu tužitelja, nego mora sadržati iste podatke kao i prijedlog tužitelja, što je u konkretnom i bio slučaj, s obzirom da je sud u obrazloženju prihvatio u cijelost razloge i argumente navedene u prijedlozima tužitelja, pa bilo kakav eventualni nedostatak u smislu „formalnog podudaranja“ naredbi suda sa prijedlozima tužitelja nisu mogli dovesti do zaključka kakav je izveo prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, da naredbe i dokazi pribavljeni na temelju tih naredbi predstavljaju nezakonite dokaze. Stoga tužitelj smatra da interesi društva u prevenciji ove vrste kriminaliteta, kod ocjene zakonitosti predmetnih naredbi, treba da pretežu nad eventualnim povredama odredaba Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogotovo ako se ima u vidu da se u slučaju optuženog A.S. radi o počinitelju koji je do sada 12 puta pravomoćno osuđivan za raznovrsna kaznena djela, što ukazuje da u konkretnom slučaju interes za njegovo kažnjavanje nadilazi formalne nedostatke predmetnih naredbi za poduzimanje posebnih istražnih radnji.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovori tužitelja nisu osnovani, jer po ocjeni ovoga suda prvostupanjska presuda nije donesena uz bitne povrede odredaba kaznenog postupka koje se odnose na pogrešnu primjenu članka 116. stavak 1.,

118. stavak 1. i 10. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, da bi naredbe o poduzimanju i produženju posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, bile izdate u skladu s člankom 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, one moraju sadržati sve elemente obrazložene sudske odluke u kojoj će sud, na temelju obrazloženog i dokazima potkrijepljenog prijedloga tužitelja, detaljno obrazložiti iz kojih dokaza priloženih uz prijedlog tužitelja, proizilaze osnovi sumnje na počinjenje kaznenog djela za koje se mogu odrediti posebne istražne radnje, što predstavlja opći uvjet za njihovo određivanje, a potom i detaljne razloge koji nedvojbeno ukazuju da se dokazi bitni za postojanje predmetnih kaznenih djela nisu mogli pribaviti drugim (redovnim) istražnim radnjama, odnosno, da bi pribavljanje tih dokaza bilo povezano sa takvim teškoćama koje objektivno sprječavaju (onemogućavaju) njihovo pribavljanje.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovog suda, da bi naredba za poduzimanje i produženje posebnih istražnih radnji bila sukladna članku 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nije dovoljno da se sud u obrazloženju (sporne naredbe uopće ne sadrže obrazloženje) pozove na osnovanost obrazloženog prijedloga i razloge navedene u prijedlogu, nego je potrebno da u obrazloženju naredbe navede detaljne razloge, oslanjajući se na priložene dokaze, zbog kojih smatra opravdanim prijedlog tužitelja, kako bi takva naredba imala karakter obrazložene sudske odluke. Ovo zbog toga što sam prijedlog, ma koliko god bio sačinjen u skladu sa člankom 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ne može nadomjestiti obrazloženu sudsku odluku (naredbu), budući da sam prijedlog tužitelja, za razliku od sudske naredbe izdate povodom tog prijedloga, još uvijek ne proizvodi bilo kakve konzekvence vezane uz zadiranje u temeljna ljudska prava. Stoga je za pravilnost i zakonitost naredbi izdatih sukladno članku 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a s tim u svezi i zakonitost svih dokaza prikupljenih poduzimanjem tih posebnih istražnih radnji, nužno da izdate naredbe sadrže adekvatno obrazloženje, kako bi zadovoljile standard obrazložene sudske odluke.

Imajući u vidu da predmetne naredbe o poduzimanju i produženju posebnih istražnih radnji (označene kao dokazi tužitelja D3, D4, D5 i D6), ne samo da ne sadrže adekvatno obrazloženje u pogledu osnova sumnje na počinjenje kaznenog djela od strane osumnjičenog i razloge za njihovo poduzimanje, kao i ostale bitne okolnosti iz kojih proizilazi opravdan zaključak da se redovnim istražnim radnjama ne mogu pribaviti relevantni dokazi, odnosno, koje to okolnosti ukazuju da bi pribavljanje relevantnih dokaza bilo skončano sa nerazmjernim teškoćama, nego predmetne naredbe uopće ne sadrže bilo kakvo obrazloženje, onda je po ocjeni ovog suda pravilan zaključak prvostupanjskog suda da se u slučaju navedenih naredbi radi o dokazima na kojim se ne može temeljiti sudska presuda u smislu članka 10. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se radi o dokazima prikupljenim povredama članka 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U takvim okolnostima, i svi dokazi proistekli iz presretnute telefonske komunikacije optuženog, kao i tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba, a s tim u svezi i izjave prikupljene od navodnih

korisnika opojne droge, imaju karakter nezakonitih dokaza u smislu članka 10. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Polazeći od toga da Zakon o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ne predviđa mogućnost tzv. „konvalidacije nezakonitih dokaza“ u situaciji kada interes zaštite najvažnijih vrednota jednog društva uveliko nadilaze razinu zadiranja u osnovna ljudska prava i slobode propisane Ustavom i međunarodnim ugovorima, onda se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori tužitelja da interes kaznenog progona i kažnjavanja počinitelja u konkretnom slučaju „preteže“ nad povredom odredaba Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer niti sam zakon ne propisuje striktnu formu naredbe kojom se određuju ili produžuju posebne istražne radnje, a niti određuje potrebnu kvalitetu dokaza koja je nužna za njeno donošenje.

Kada je u pitanju pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje tužitelj u žalbi ne konkretizira koje to odlučne činjenice je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio, odnosno, koje to odlučne činjenice prvostupanjski sud nije utvrdio, a trebao ih je utvrditi za pravilno presuđenje u ovoj kazneno pravnoj stvari, tako da ovaj sud nije mogao na odgovarajući način ispitati osnovanost tako istaknutih žalbenih prigovora. Međutim, kako temeljem preostalih dokaza izvedenih tijekom prvostupanjskog postupka koji nisu imali karakter nezakonitih dokaza, u smislu članka 10. stavak 2. i stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nije bilo moguće na pouzdan način utvrditi da je optuženi počinio kazneno pravne radnje opisane u točkama 1., 2. i 3. izreke pobijane presude, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je optuženog A.S., temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je počinio produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako iz svega naprijed iznesenog nedvojbeno proizilazi da pri donošenju pobijane presude prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s primjenom članaka 116. stavak 1., 118. stavak 1. i 10. stavak 2. i stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a niti se pobijana presuda temelji na pogrešno ili nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud je u skladu s člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić